

TSI ตำบลบ้านยาง

อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

ข้อมูลพื้นฐานตำบล

ตำบลบ้านยาง มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มเหมาะแก่การทำเกษตร มีลำน้ำมาศไหลผ่านพื้นที่ทางด้านทิศตะวันออกลาดเทไปด้านทิศตะวันตก มีอาณาเขตติดต่อหลายอำเภอ

ชาวบ้านในตำบลส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลักมีอาชีพหลักคือ ทำนา ทำไร่ การปศุสัตว์ พนักงานรับราชการ รัฐวิสาหกิจ รับจ้างทั่วไป และเจ้าของกิจการส่วนตัว

13 หมู่บ้าน
1,840 ครัวเรือน

โรงเรียน 5 แห่ง
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 1 แห่ง

ประชากร 8,233 คน
ชาย 4,173 คน
หญิง 4,060 คน

วัด 8 แห่ง

ประเด็นปัญหา : เนื่องจากปัญหาของเกษตรกรที่มีอาชีพเลี้ยงสุกรนั้น เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่ประสบปัญหาเกี่ยวกับต้นทุนการผลิต โดยส่วนมากจะซื้อลูกสุกรหย่านมาเลี้ยง ส่งผลให้เป็นการเพิ่มต้นทุน ดังนั้น จึงพัฒนาอาชีพการเลี้ยงสุกร การอบรม และการปฏิบัติการเลี้ยงสุกรแบบครบวงจร ตั้งแต่รีดน้ำเชื้อ ผสมเทียม และการจัดการลูกสุกรหลังหย่านมาถึงขุน

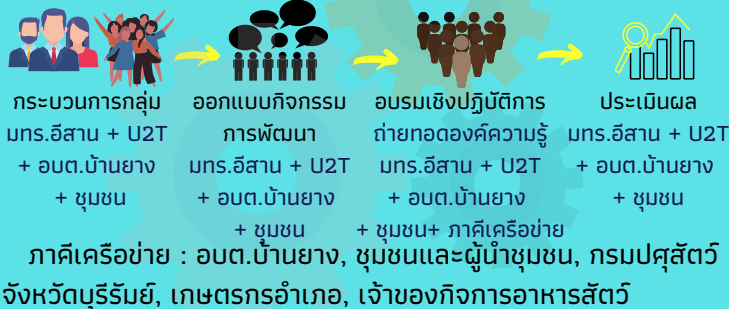
TPMAP ความต้องการพื้นฐาน 5 มิติ

TPMAP จากรูปความต้องการพื้นฐาน 5 มิติ ใน ตำบลบ้านยาง อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ปรากฏว่าประชากรในตำบลยังมีปัญหาด้านรายได้

กลไกการดำเนินงาน

ใช้รูปแบบการร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ ร่วมพัฒนา บูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยและภาคีเครือข่าย ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

ผู้รับผิดชอบ : อาจารย์ ดร.อุดมศักดิ์ นพพิบูลย์
เบอร์ติดต่อ : 097-342-1707

หน่วยงาน : คณะเกษตรศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

ตำบลมุ่งสู่ความพอเพียง (ก่อน)

ตำบลมุ่งสู่ความยั่งยืน (หลัง)

โจทย์พื้นที่

1. สร้างอาชีพเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรรายใหม่เพิ่มขึ้นในตำบล
2. สร้างรายได้ เกษตรกรสามารถผลิตขุนการขุนไว้จำหน่าย
3. เกิดแหล่งเรียนรู้ระบบชุมชนและสามารถใช้เป็นต้นแบบในการพัฒนา

กิจกรรมการพัฒนาพื้นที่

1. การเรียนรู้ระบบการเลี้ยงและผลิตสุกรแบบครบวงจร

2. การพัฒนาทักษะการตรวจสภาพความเป็นสัตว์ รีดน้ำเชื้อ เพื่อผสมเทียม

3. การพัฒนาทักษะการจัดการแม่สุกรและการเลี้ยงลูกสุกรหลังคลอดถึงขุน

ผลลัพธ์

1. เกิดการจ้างงาน นักศึกษา บัณฑิตจบใหม่ ประชาชน ในพื้นที่มีงานทำ และมีรายได้
2. ผู้รับจ้างได้รับการพัฒนาทักษะ ด้าน Digital Literacy, English Literacy, Financial Literacy, Social Literacy เพื่อใช้ในการทำงานและหารายได้
3. การยกระดับเศรษฐกิจและสังคมรายตำบลแบบบูรณาการ
 - การพัฒนาสัมมาชีพและสร้างอาชีพใหม่ : เกิดการสร้างอาชีพให้แก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากไวรัสโควิด-19 ผู้ว่างจากการทำการเกษตร และพัฒนาทักษะอาชีพการเลี้ยงสุกร
 - การนำองค์ความรู้ไปช่วยบริการชุมชน : เกิดองค์ความรู้การเลี้ยงสุกรแบบครบวงจรและยั่งยืน
 - การเพิ่มรายได้หมุนเวียนให้แก่ชุมชน : ชุมชนสามารถผลิตสุกรได้สะอาดปลอดภัย และพัฒนาตลาดเนื้อสุกรให้เกิดความมั่นคงทางอาหาร
4. เกิดการจัดทำข้อมูลขนาดใหญ่ (Community Big Data)

ผลลัพธ์เชิงเศรษฐกิจ

- เกิดการจ้างงานในตำบลบ้านยาง เกิดอาชีพใหม่ เกษตรกรมีองค์ความรู้
- รายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 50 สามารถพัฒนาทักษะเพื่อส่งเสริม
- มีต้นทุนลดลง ร้อยละ 50 ภายในตำบลและบริเวณใกล้เคียงได้

ผลลัพธ์เชิงสังคม